

KUIFJE

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

ACHTSTE JAARGANG —

PRIJS : 6 Frs - IN NEDERLAND 40 Cts.

42

FUNCKEN

10

10

10

10

De ONDERGANG van de TIRPITZ

ONS VOLLEDIG VERHAAL DOOR FRED FUNCKEN

20 September 1943. De avond valt over de Atlantische Oceaan en hult vreemde silhouetten in het duister. Zeelui nemen afscheid van elkaar...
Veel geluk, jongens !
Dank je, kapitein !

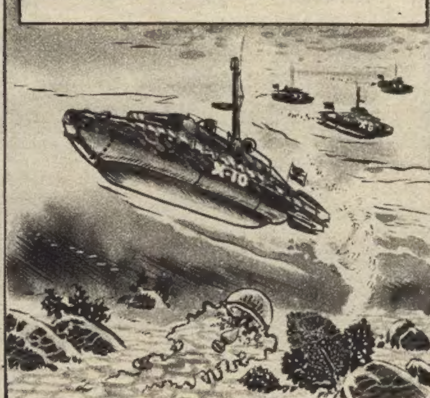

Vier Midjets-zakduikboten maken zich los van de Engelse duikboten, die hen tien dagen lang op sleeptouw namen, en varen in de richting van Alten Fjord aan de kust van Noorwegen. Het is daar dat de « Tirpitz », een Duits slagschip, zich verschanst heeft...

N
HASVIK
ALTEN FJORD
ÖKSFJORD
KAA FJORD
TALVIK
ALTA
De ligging van de « Tirpitz » in de Kaa Fjord.

Aan boord van de X-7, een van de zakduikboten...
Vrienden, nu begint de « Bron »-operatie !
We mogen niet langer treuzelen. Onze bommen werden geregeld om te ontploffen op de 22e, tussen 8 en 9 uur 's morgens. Wij beschikken dus over dertig uren !

De zakduikboten blijven aan de oppervlakte en varen door het eerste mijnenveld. Het is helemaal donker geworden...

Tegen één uur 's morgens...
Duiken ! We zijn nog twee mijlen van Alten Fjord !

De X-10 moet terugkeren, want kompas en periscoop leden averij. De drie andere zakduikboten zetten de tocht voort...
X-10

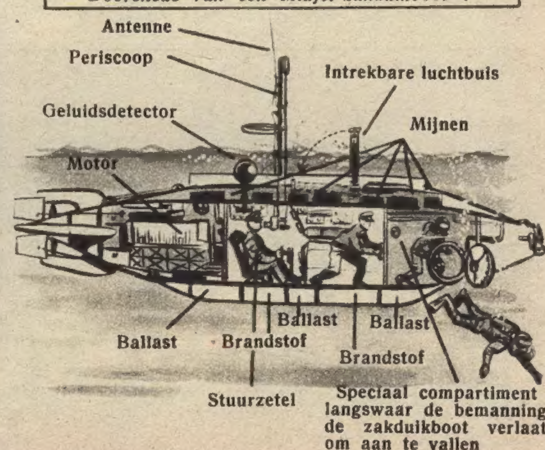

In de X-7...
Nog 5 mijlen van de Kaa Fjord. We zullen de nacht afwachten om verder door te dringen.
O.K. Dan kunnen we intussen een stukje eten !

Drommels ! De vochtigheid weekte al de etiketten los. Ik open al vast deze twee blikjes !
De beschuiten zijn als sponzen en de chocolade deugt niet meer !

Verdomd nog toe ! Ananas en hutsepot !
En hier tomatensap en tonijn in olie. Ba !

Ik had niet meer geluk dan jij, maar we kunnen ruilen. Zo proeven we van alles wat !
Waar is luitenant Place ?

Daar was een lek in de ontsnappingsbuis van motor nummer 2. Ik heb alles beproefd, niets hielp. Ten slotte heb ik er kauwgom op gekleefd en dat lukte prachtig(1) !
(1) Dit is echt waar gebeurd !

Doorsnede van een Midjet-zakduikboot :
Antenne
Periscoop
Intrekbare luchtbuis
Geluidsdetector
Mijnen
Motor
Ballast
Ballast
Ballast
Brandstof
Brandstof
Stuurzetel
Speciaal compartiment langswaar de bemanning de zakduikboot verlaat om aan te vallen

Op 22 September, even na middernacht.

Nu is het jullie beurt, frogmen (1) en veel geluk !

Dank je, luitenant !

(1) Kikvorsmannen.

De kikvorsmannen zwemmen onder water en zagen het stalen net door, dat de « Tirpitz » tegen torpedoaanvallen moet beschermen.

Ze bereiken de kruiser en bevestigen hun bommen met trekgaten onder de kiel van het schip...

Uren verlopen. Tegen de morgen waagt luitenant Place het de periscoop op te steken...

Duiken ! Vlug !

562

De X-7 werd op een haar na door een snel jacht geramd...

Oef ! Dat scheelde niet veel !

Enkele kleine schepen komen in de Kaa Fjord. Het stalen scherm wordt voor hen geopend...

Prachtig ! Een énige gelegenheid om de Kaa Fjord binnen te varen...

Doch even later...

Aai ! Nog een patrouilleschip ! Laat ballast uit !

De X-7 ontsnapt nog eens op het randje aan een botsing... maar...

Luitenant, we kunnen niet meer verder ! Vooraan hapert er iets !

Machines, achteruit ! Langzaam...

Ondanks de handige manoeuvres blijven ze verstrikt in het net...

De zakduikboot is verward geraakt in het stalen net, dat de « Tirpitz » omgeeft...

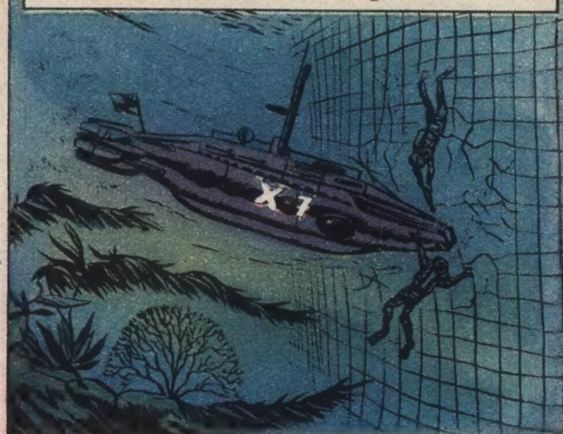
Dat ziet er lief uit !

Daar is niets aan te doen, luitenant !

Probeer het nog eens ! Indien onze jongens maar kunnen terugkeren...

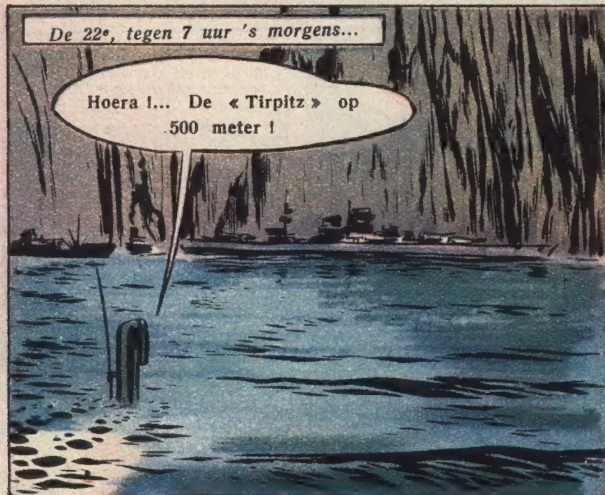
De frogmen worden ongerust omdat z hun zakduikboot niet zien afkomen e zoeken de omgeving af...

Daar is hij !

Na een uur zwoegen en dank zij de hulp van de kikvorsmannen is de X-7 uit het net geraakt.

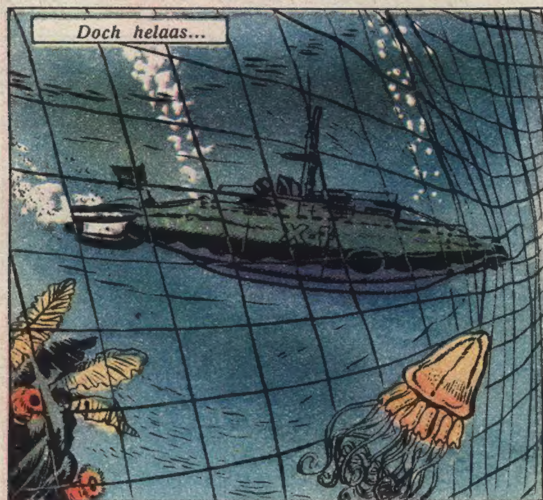

Gered ! Gelukkig maar dat jullie ons gevonden hebben !
Ja, maar ons kompas en pomp zijn beschadigd !

Zo'n reisje naar de « Tirpitz » is geen kleinigheid en... de moeilijkheden beginnen nog maar pas !
Het is de grootste Duitse kruiser, 52.000 ton ! Zijn pantserplaten zijn 38 cm. dik en het gelukte hem, tijdens een aanval op een geallieerd konvooi dat naar Moermansk voer, negen en dertig schepen te kelderen !

De 22e, tegen 7 uur 's morgens...
Hoera !... De « Tirpitz » op 500 meter !

Laat ons even kijken, luitenant !

We hebben de tijd niet de deur van het stalen net te zoeken en ook niet om de staaldraad met de hand door te zagen. We zullen duiken tot op 18 meter en er doorheen boren...

Doch helaas...

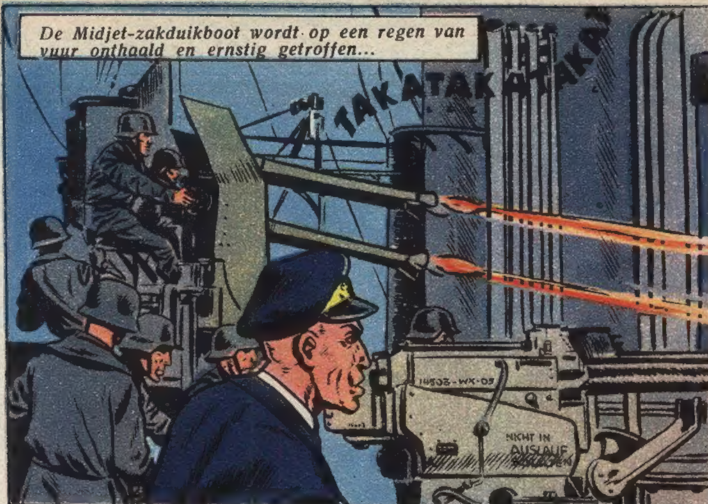

Het net is nog dieper ! Duiken tot op 23 meter !

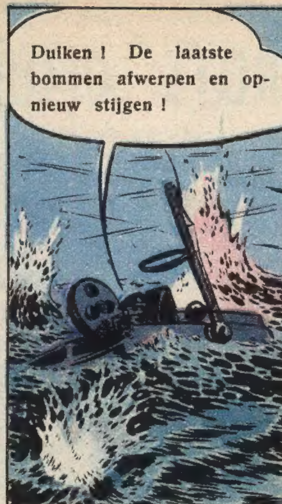

Het is een ramp ! De X-7 verstrikt in het net. Het is 7 u. 30 en van 8 uur af kunnen de bommen ontploffen. De voorraad zuurstof van de kikvorsmannen is uitgeput. Zij kunnen dus niet meer helpen...

De X-6 heeft meer geluk. Hij kan onder de « Tirpitz » geraken en zijn lading afgooien, terwijl de frogmen hun bommen plaatsen...

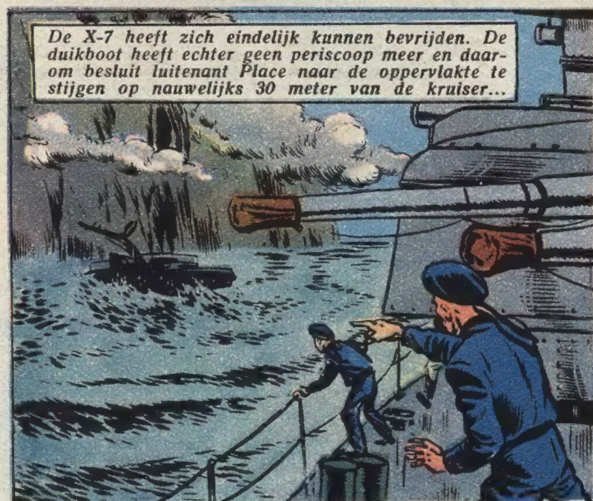

Zodra dit klaar is, wil de X-6 zich verwijderen, doch hij stoot op een slijkbank...
We zijn gestrand !
X-6

Machines ! Vooruit !...
We stijgen, luitenant Cameron, doch we kunnen niet remmen !
Ze zullen ons boven goed ontvangen !

De Midjet-zakduikboot wordt op een regen van vuur onthaald en ernstig getroffen...
TAKATAKATAKA
16538-WK-02
NICHT IN AUSLAUF

Duiken ! De laatste bommen afwerpen en opnieuw stijgen !

Dit manoeuvre wordt in een ommezien uitgevoerd. Nauwelijks terug aan de oppervlakte worden de Engelsen door een Duits jacht opgepikt...

De X-7 heeft zich eindelijk kunnen bevrijden. De duikboot heeft echter geen periscoop meer en daarom besluit luitenant Place naar de oppervlakte te stijgen op nauwelijks 30 meter van de kruiser...

O.K. Boys ! We zijn gered !

De X-7 duikt vlug en werpt zijn lading af. Bij gebrek aan zuurstof stijgt hij terug naar boven als een kurk. Hij stoot echter tegen een schip, dat als doelwit voor de schietoefeningen dient, en zinkt onmiddellijk...

Place en een lid van de bemanning komen aan de oppervlakte...
Waar zijn de anderen ?
Ik geloof niet dat ze de tijd kregen er uit te springen, luitenant !
43

Ze worden opgepikt en aan boord van de kruiser gebracht. Ze weigeren op de gestelde vragen te antwoorden...
Jullie weigeren te spreken ?

Ze blijven onbeweeglijk staan en zwijgen. Alleen luitenant Cameron kijkt nu en dan op zijn uurwerk...

Eindelijk neemt hij een besluit...
Ik heb de eer u mede te delen, dat wij over enkele seconden zullen in de lucht vliegen !

Daar beginnen de reeks ontploffingen al. Het lawaai is oorverdovend...

De « Tirpitz » wordt zwaar beschadigd en voor maanden buiten dienst gesteld. Op 12 November 1944 werd hij door de geallieerde luchtvloot tot zinken gebracht. Van de derde Midjet, de X-5, vond men alleen het wrak terug. Men weet niet in welke omstandigheden hij omkwam. De luitenanten Place en Cameron ontvingen het Victoria Cross voor hun dapperheid.
EINDE

GROTE CLUBVERGADERING IN ONS KUIFJE'S THEATER

BINNEN veertien dagen, Donderdag 5 November, om 3 uur, houden we in ons Kuifje's Theater, in de Lombardstraat te Brussel, onze eerste grote vergadering van het Winterseizoen. Op deze vergadering worden uitgenodigd : alle clubkapiteins, clubleiders, clubleden, en tevens de lezers uit het Brusselse die nog geen lid zijn van de club maar eens een vrolijke clubvergadering willen bijwonen. Ze kunnen zich ter plaatste laten inschrijven. Op het programma staan verschillende liederen, een filmprojectie en kennismaking met Bob Demoor, de tekenaar van « De Leeuw van Vlaanderen », « Kerels van Vlaanderen », Meester Mus », « Zigomar », enz. En dan krijgt iedere toeschouwer nog een extraverrassing.

Wie naar de vergadering wil komen, schrijve ons vóór 31 October een briefkaart om gratis plaatsbewijzen aan te vragen. Men kan die ook in de Kuifje's winkel bekomen. Wanneer men met vrienden, broers of zusters wil komen, moeten alle namen van het groepje op de aanvraag vermeld.

Dat er veel plezier zal zijn, kan ik je verzekeren, vrienden !

Schrijf nog vandaag om een plaatsbewijs aan te vragen !

Kuifje

GEHEIME BOODSCHAP

5.6.6.25.10.7.9.14.6.7.7.9.18.18.12.1.13.12.
18.8.6.10.14.4.19.13.6.1.5.6 : 6.19.11.6.10.
4.6.18.20.8.4.15.24.6.7.3.9.19.13.7.9.10
12.18.6.6.1.16.4.10.4.11.7.26.13.6.1.5.12.6.
14.9.1.8.6.21.1.9.5.6.14.6.7.10.4.1.12.1.13.
3.9.19.13.6.21.9.9.11.10.24.4.7.5.6.1.! 21.6.
1.3.6.12.13.6.8.10.1.12.6.10.14.4.4.7.10 !

HOU JE VAN DIEREN

IK HENGEL NOOIT MEER !

MOEST ik je vragen : « Geen zin om mee te gaan hengelen ? »

« He ja », zullen velen van jullie denken, « kon dat maar ! » Twee maanden geleden zou ik het volkomen met jullie eens zijn geweest, maar sindsdien ben ik, de verwoede hengelaar, bekeerd ! Ik kreeg een ongelukje en moest in het ziekenhuis worden opgenomen. Bij een van de injecties, die voor het herstel nodig waren, was per ongeluk een naald met een weerhaakje — een heel kleintje slechts — in mijn been geraakt, en ik schaam mij er niet voor dat ik luid « Ai » riep. Toen moest ik opeens aan de vissen denken die met een weerhaak, tienmaal zo groot als deze waar ik mee kennis maakte, aan de kant worden geslagen. Daar moeten jullie, jongens en meisjes van Kuifje, ook eens aan denken als je het volgend hengelseizoen je hengel weer van de zolder haalt.

Tom Muller, Den Haag.

Als beloning krijg je « HET SPAANSE SPOOK », Tom. Prettiger dan weerhaakjes in je been, hé !

BRIEVENBUS

VOOREERST mijn beste dank aan al mijn vrienden die me ter gelegenheid van de zevende verjaardag van ons blad en het verschijnen van nummer 40 hun gelukwensen hebben gestuurd. Om ze allen te noemen zou ik wel een bladzijde nodig hebben. Hartelijk dank vrienden. Jullie mogen er van overtuigd zijn : Kuifje wordt steeds boeiender en beter.

PAUL DE WEVER, LID NUMMER 2.605, H. CONSCIENCESTRAAT, 62, MECHELEN, zou graag corresponderen met jongens uit België, Engeland, Zuid - Afrika, Duitsland en Frankrijk. Hij interesseert zich voor postzegels en film. Men schrijve hem rechtstreeks.

MANUELA BOURGEOIS, 13, PLANTIN MORETUSLEI, ANTWERPEN, zou graag in het Frans willen corresponderen met een meisje van haar ouderdom (14 jaar). Men schrijve haar rechtstreeks.

P.-V. REYNDERS, KIEWITSTRAAT, 62, HASSELT, zou graag per briefwisseling willen schaak spelen met een Kuifje's vriend. Een origineel idee ! Wie wordt zijn partner ? Men schrijve hem rechtstreeks.

Hallo, vrienden ! Hier volgen de namen van de vijf eerste winnaars van de prijsvraag die ik op 16 Juli jl. inrichtte : **Paul DAUGIMONT**, Albert I straat, 29, Frasnes-Gosselies. **Riquet MANGNAY**, Delhassestraat, 9, Sint-Gillis-Brussel. **Jan en Mimie SMETS**, Koningin Elisabethlaan. 151, Andenne. **Jaak VAN ACKER**, Goghenlaan, 116, Ukkel, en **Fernand VANDENPUT**, Watertorenstraat, 34, Ukkel. **Jacqueline TAES**, Steenweg op Alsemberg, 643, Ukkel en **Xavier GOBIER**, Audentlaan, 15, Charleroi. **Jacqueline SALMON**, Molierelaan, 276, Brussel, en **Mlle MASSENGE**, Guimardstraat, 19, Brussel.

Ik heb aan hen, evenals aan alle deelnemers van deze prijsvraag, de bons opgestuurd waarop ze recht hadden. Het is mogelijk dat ik, binnen afzienbare tijd nogmaals zulk 'n wedstrijd inricht.

Tot spoedig dus !

Met een stevige handdruk,

ZEEROVER KOLYNOS

KUIFJE (weekblad). *Redactie-Publiciteit* : Lombardstraat, 24, Brussel. P. Ch. R. 1909.16. — *Uitgever - Directeur* : Raymond Leblanc. — Gedrukt in helio door : De Drukk. C. Van Cortenbergh, Keizerstr., 12, Brussel.

Abonnementspr.	*België en Belg. Kongo*	*Buitenl.*
Ab. 3 maand.	70 fr.	80 fr.
Ab. 6 maand.	135 fr.	155 fr.
Ab. 1 jaar	265 fr.	300 fr.

KUIFJE-HOLLAND — Singel 231, Dordrecht. Tel. : 3653. Giro : 199.334. Abonnementsprijs : fl. 4 per kwartaal.

Sluwe Vos, Tijl en Nele kunnen het leven van Lamme op het laatste nippertje redden. Iedereen is blij en de Sachem vraagt aan onze vrienden in zijn dorp te blijven zolang ze dit zelf verkiezen...

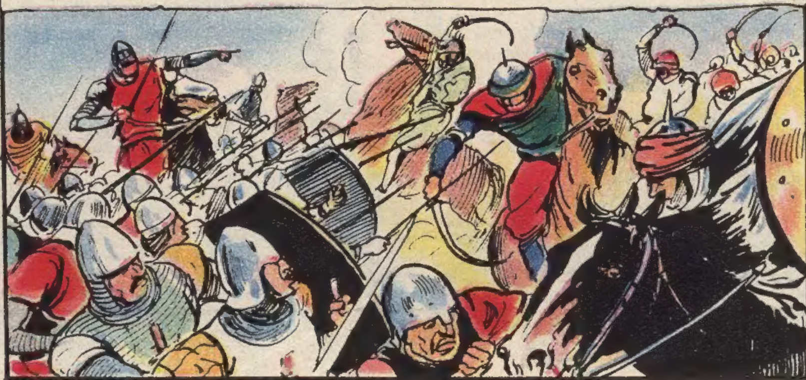

(Wordt voortgezet.)

RIDDER ARNOUT

Ridder Bohemond kan de eerste aanval van de boogschutters van Kilidj Arslan afslaan. Hij beveelt een kamp op te richten, waar vrouwen en priesters een onderkomen zouden vinden...

(Wordt voortgezet.)

DE POSTILJON

KUIFJE'S NIEUWSBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

REDACTIE-ADMINISTRATIE EN PUBLICITEIT: LOMBARDSTRAAT, 24, BRUSSEL

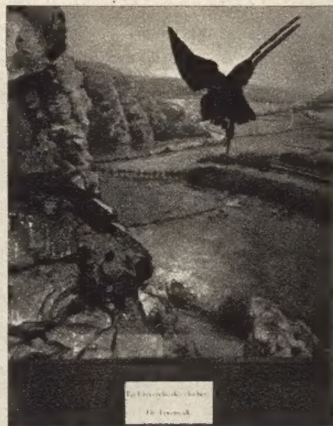

« Juffrouw Symphorosa Begijntje » is zeker een van de mooiste vertellingen van onze betreurde schrijver Felix Timmermans. Toen Felix Timmermans reeds zwaar ziek was, leerde hij zijn dochter Tonet nog tekenen. Deze waterverfcompositie is een van de tekeningen die uit hun samenwerking groeiden. Zij stelt de voornaamste scène voor uit het bekend boekje van « Juffrouw Symphorosa ». Tonet was toen nog geen twintig jaar. Sindsdien heeft zij reeds naam gemaakt in de decoratiekunst en als schilder.

ONZE BROEDERS DE VOGELS

Ik draag dit boek op aan alle kinderen en nodig hen allen uit te luisteren naar onze broeders, de vogels. »

Dit schreef koningin Elisabeth als inleiding van haar boek dat als titel draagt : « De Zangvogels van Laken ». De tekst van dit boek is in het Nederlands en het Frans opgesteld en werd samen met de platen ter beschikking gesteld van de scholen. De platen met de zang van de vogels uit het koninklijk park van Laken en van het park van Boechout werden opgenomen door de specialist Ludwig Koch. Hij verleende ook zijn medewerking aan de tekst van het boek. Het laboratorium van de B.B.C. verleende eveneens zijn medewerking. Het geheel is dus ongetwijfeld iets zeer moois en wij hopen dat jullie allemaal heel spoedig de « Zangvogels van Laken » zult kunnen beluisteren.

In het Natuurhistorisch Museum van Brussel heeft men een jeugdafdeling ingericht die werkelijk een bezoek waard is. We brengen hier een reeks foto's van deze tentoonstelling. Deze hier is een levendige weergave van een torenvalk die met een muisje in zijn bek naar zijn nest komt gevlogen.

HIJ TEKENDE LATIJN...

ZESTIG jaar geleden overleed Gustave Doré, een zeer fijn Frans tekenaar en bovendien een groot humorist. Hij werd geboren te Straatsburg in 1833. Over hem waren eertijds veel anecdoten in de omloop. Hier is er een van :

Gustave Doré had een broertje dood aan het Latijn en op zekere dag moest hij in de klas, net als de andere leerlingen trouwens, een vertaling maken. De leraar merkte dat Gustave Doré ijverig met papier en pen in de weer was en niet opkeek. Dat verwonderde hem en daarom vroeg hij :

— Het werk vlot, naar ik meen ?

— O, dat gaat nogal, antwoordde Gustave Doré.

De bladen werden afgehaald. De leraar wierp een oogslag op het werk van Doré en wat zag hij ?... Daar stond geen letter tekst op, doch een zeer fijne tekening van de scène, welke hij had moeten vertalen...

VIER FRANSEN OP ZOEK NAAR KANNIBALEN

VIER Fransen, waaronder Pierre Ivanoff en Laforest, die reeds deelnamen aan de grote expeditie naar de bronnen van de Orinoco in Zuid-Amerika, zijn thans op weg naar Nieuw Guinea. Dit is, na Groenland, het grootste eiland ter wereld en het maakt deel uit van het vijfde continent, Oceanië. Het heeft een oppervlakte zo groot als Frankrijk en Italië samen en de lengte is de afstand Parijs-Moskou.

Het is een heel geheimzinnig land waarvan er slechts een klein gedeelte min of meer door de blanken gekend is. Men richt er feesten in waarbij mensenvlees wordt opgediend en gebraden ledematen worden als kostbare geschenken van stam tot stam aangeboden. Die Fransen willen nu gaan kijken of zulks waar is (hopen we maar dat ze het niet aan de lijve zullen ondervinden).

EEN MANUSJE VAN ALLES

DE Britse Handley-Page vliegtuigfabrieken maakten bekend, dat zij een vliegtuig zullen bouwen dat vier motoren heeft, van 36 tot 44 passagiers kan vervoeren en bovendien drie ton vracht kan meenemen over een afstand van 2.500 km. tegen een kruissnelheid van 363 km. per uur. « Werkpaard met de snelheid van een renpaard » dit is de functie welke dit vliegtuig makkelijk zou kunnen vervullen.

RUSSISCH STRAALJAGER BEREIKT 2.000 KM. PER UUR

VOLGENS geallieerde luchtmachtdeskundigen is de Sovjet Unie er in geslaagd een straaljager te bouwen, die een snelheid van 2.000 km. per uur ontwikkelt, en op een hoogte van 30 km. kan opereren.

Hier zien we in doorsnede (een zeer origineel en gelukkige manier van voorstellen) het goed beschermde nest van een zwarte specht.

Met hele klassen komen de scholen naar deze tentoonstelling, die niet zo saai en dor is als de andere in de meeste musea. Hier kan men wat leren op een vlotte en aangename wijze.

De conservatoren van het museum sparen zich geen moeite om alle geheimen van het dierenleven aan de jonge bezoekers te verklaren.

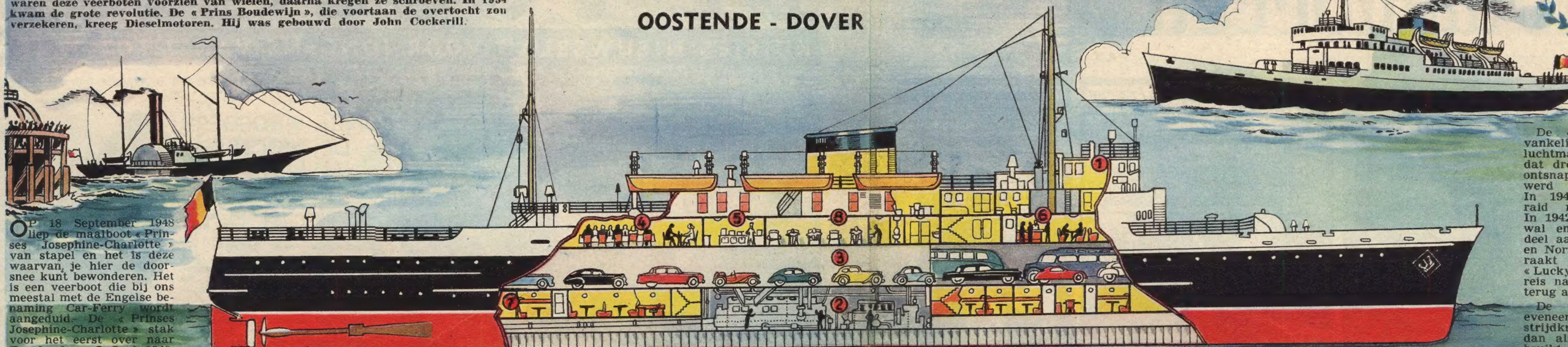
Door deze opengezaagde boomstam zien we hoe een eikelmuis in haar hol huist.

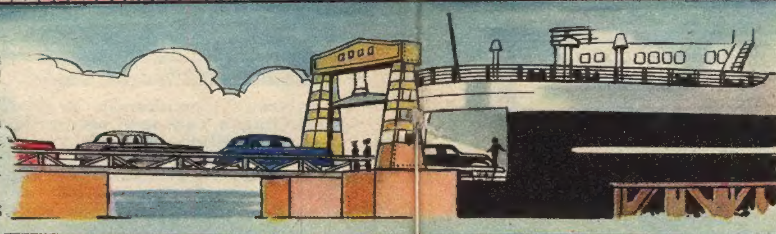
de VEERBOOT

OOSTENDE - DOVER

Op 3 Maart 1846 liep de « Chemin de fer » de haven van Oostende uit en wierp de meertouwen vijf uur later in de haven van Dover. Dat was de éérste boot die regelmatig dienst zou doen tussen het vasteland en Groot-Brittannië. Het was een moeilijk begin en gedurende de twintig eerste jaren werd er geen aanzienlijke vooruitgang geboekt. Tot in 1905 immers, waren deze veerboten voorzien van wielen, daarna kregen ze schroeven. In 1934 kwam de grote revolutie. De « Prins Boudewijn », die voortaan de overtocht zou verzekeren, kreeg Dieselmotoren. Hij was gebouwd door John Cockerill.

Op 18 September 1948 liep de maalboot « Prinses Josephine-Charlotte » van stapel en het is deze waarvan je hier de doorsnee kunt bewonderen. Het is een veerboot die bij ons meestal met de Engelse benaming Car-Ferry wordt aangeduid. De « Prinses Josephine-Charlotte » stak voor het eerst over naar Engeland op 3 Juni 1949, en werd op de scheepswerven van Cockerill speciaal gebouwd met het oog op het modern verkeer en autotransport. De auto's kunnen er — zowel bij laag- als bij hoogtij — ingescheept en ontladen worden. Twee grote openingen, een vooraan en een achteraan, maken het mogelijk auto's, vrachtwagens en zelfs grote autobussen met kranen af te laden. In de garage kunnen van 110 tot 120 auto's geplaatst worden. In 1952 vervoerde deze Ferryboot 16.845 wagens !

ZO ZIET ER DEZE VEERBOOT UIT :

Lengte : 113,65 m.; breedte : 15 m. Twee roeren, een voor- en een achteraan. Deze Car-Ferry kan 700 passagiers vervoeren, heeft 18 kajuiten van twee bedden en 8 van vier bedden. Hij wordt gedreven door twee Dieselmotoren en heeft een snelheid van 22 knopen per uur.

1. **Kommandobrug**; 2. **Machines**; 3. **Garage**; 4. **Restaurant**; 5. **Keuken**; 6. **Bar**; 7. **Kajuiten**; 8. **Wandeldek**.

GESCHIEDENIS IN TWEE WOORDEN.

De lijn Oostende-Dover geniet een wereldfaam. Haar boten zijn modern uitgerust en brengen de passagiers veilig en vlug over de Noordzee. Tijdens de laatste wereldoorlog werden ze ingelijfd bij de Geallieerde vloot.

De « Prinses Marie-Jose » werd in een schoolschip voor de anti-duikboot diensten veranderd. De « London-Istambul » werd eerst als mijnveger gebruikt, dan als rustschip voor het personeel van de mijnenvegers. In Januari 1944 werd het schip ingelijfd bij de kustwacht en in April van hetzelfde jaar nam het deel aan de invasie.

De maalboten « Prins Leopold », « Prince Charles », « Princesse Astrid », « Prinses Josephine-Charlotte » en « Prins Boudewijn », werden op de Engelse scheepswerven bewapend en namen deel aan de raids naar de Noorse kust, naar Dieppe en aan de ontscheping op Sicilië en in Normandië. Nadien werden ze aan de Belgische Marine teruggegeven.

De « Prins Albert » zou aanvankelijk als doelwit voor de zeeluchtmacht gebruikt worden. Aan dat droevig lot kon hij gelukkig ontsnappen en de « Prins Albert » werd een troepentransportschip. In 1941 nam het deel aan de raid naar de Lofoteneilanden. In 1942 stevende het naar Brunewal en Dieppe, daarna nam het deel aan de ontscheping op Sicilië en Normandië. Het werd nooit geraakt en verkreeg de bijnaam « Lucky Albert ». Na een laatste reis naar India werd het in 1946 terug aan ons land afgestaan.

De « Prince Philippe » werd eveneens als doelwit voor de luchtstrijdkrachten aangewezen, doch dan als troepentransportschip gebruikt. In een dichte mist botste het op een ander schip en zonk. Dat was op 15 Juli 1941.

De andere schepen zijn weer in dienst gesteld en, ik wed er om, dat je meer dan eens lust hebt gehad om er een tocht mee te maken !

Volgende week :
DE « MIG 15 »

Tijdens de jacht hoort Johan van Dardemont van op de Vossenheuvel de horen driemaal schallen...

DE WITTE RUITER

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

(Wordt voortgezet.)

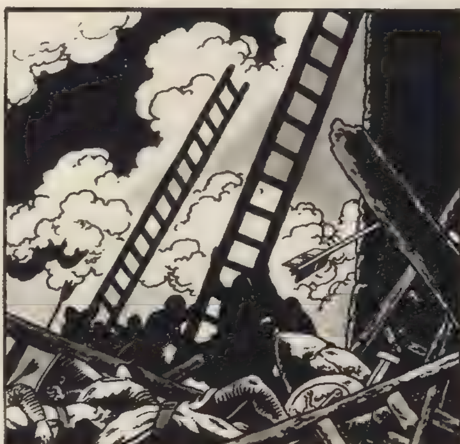

De Kerels van Vlaanderen

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN BOB DE MOOR

De gedaanten slepen stormladders met zich mee die zij tegen de muur, naast de tweede poort van de burcht zetten. Het zijn een honderdtal stoutmoedige Gentenaars die zullen trachten ongemerkt de vesting binnen te dringen en de poort voor het leger te openen...

De veldheer, Gervaas van Praet, gaf met tegenzin toelating tot dit waagstuk...

Ik had geen keuze. Die op buit beluste vagebonden zouden toch hun zin doorgedreven hebben. Het is een verraderlijke aanval want het is wapenstilstand!

Ondertussen hebben de soldeniers de kantelen bereikt...

... De schildwachten zijn allen ingeslapen. Kom, we gaan naar het binnenplein en overrompelen de Blauwvoeten!...

Daar galmt de strijdkreet der Gentenaars over de burcht...

Ter dood, de Blauwvoeten!!

Enkele soldeniers, voorzien van zware hamers, rennen naar de poort...

Verrast grijpen de Kerels naar hun wapens en verweren zich als leeuwen tegen de laffe aanranders.

Bijna worden de soldeniers teruggedreven, maar daar begeven de sloten der poort en de Isegrims komen juichend binnengestormd.

... Naar het klooster! Daar kunnen wij ons verschansen!

Met bovenmenselijke krachtinspanning banen de Kerels zich een weg naar het klooster. Een tweehonderdtal Blauwvoeten vinden heil achter de dikke kloostermuren.

... Barrikkadeer de deur! Vlug! Sleep alles aan wat ge kunt vinden!

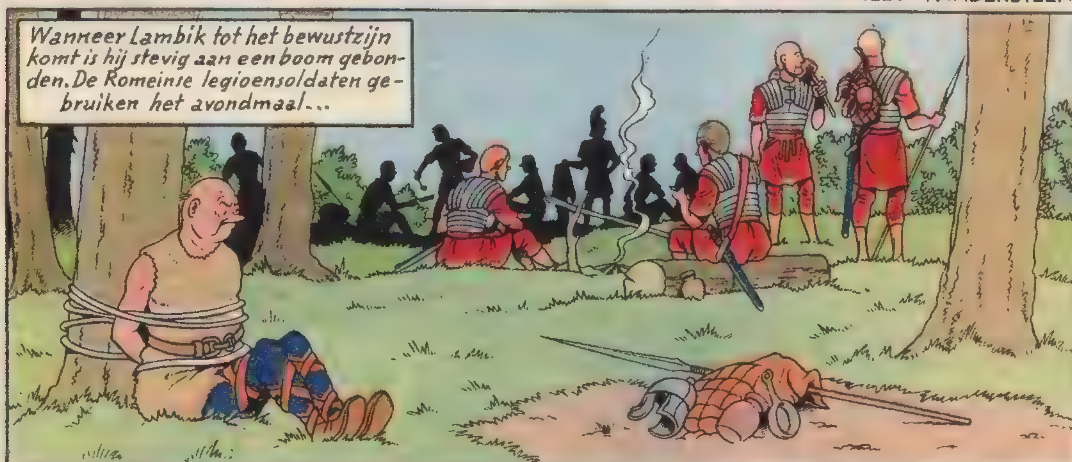
(Wordt voortgezet.)

GOUD VOOR ROME

Tijdens een vechtpartij kon Lambik zes legioensoldaten neervellen alvorens zelf overwonnen te worden. De Romeinen staan er paf van!

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

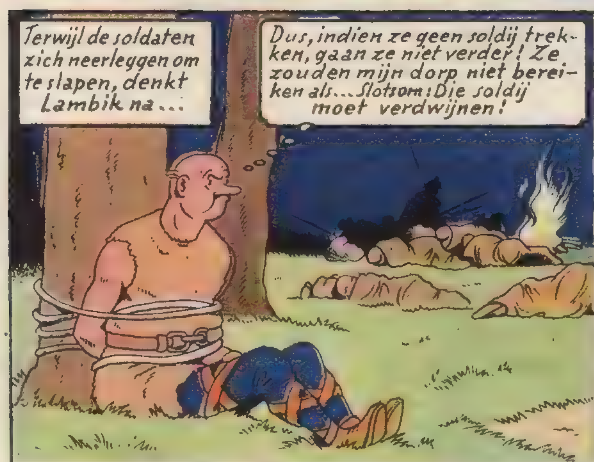

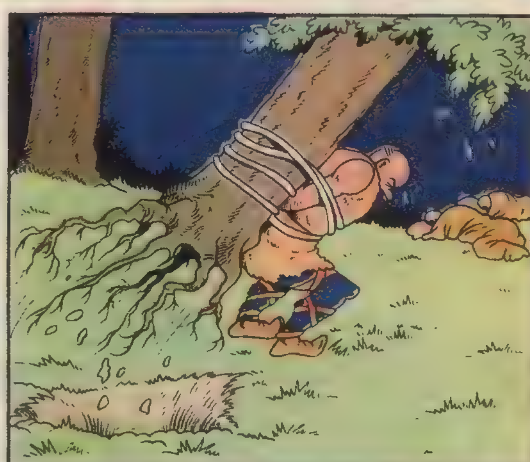

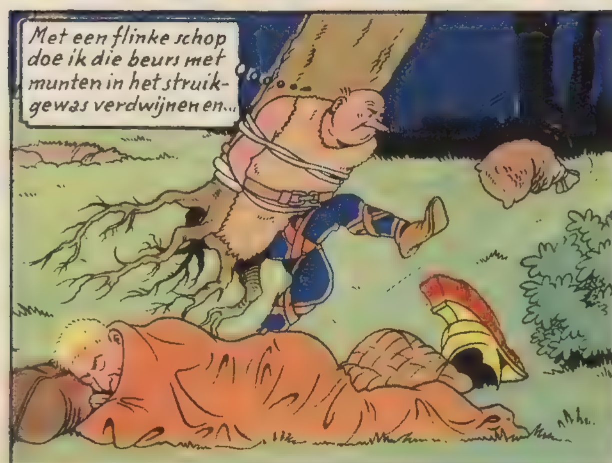

De gaucho's van de Santa Thereza fazenda zijn op weg naar de stad met een grote kudde. Fernando voegde zich bij hen. Serrano en Albenzio werden handgemeen. Serrano, een loense kerel, werd verplicht zijn pakje te maken. Plotseling knallen er schoten...

DE PANIEK

ALBENZIO springt te paard. Het brave dier schiet weg als een pijl uit een boog; het weet wat het te doen heeft. Albenzio rijdt rond de dieren die aan de haal gingen en drijft hen terug naar de rest van de kudde. De stieren buigen dreigend de machtige koppen en stampen het zand onder hun hoeven weg, toch gehoorzamen ze nog aan de ruiter.

Daar knallen echter opnieuw enkele schoten en ditmaal vlakbij. En plotseling beeft de aarde. Grote, zilvergrijze stofwolken waaien op, een enorme grijze masse verschijnt in de verte en nadert in duizelingwekkende vaart. Men ziet reeds de witte horens en de staarten die kaarsrecht staan. Men hoort de hortende adem van de dieren, het getrappel van hun hoeven, hun aanhoudend geloei. Het lawaai wordt oorverdovend. Heel de kudde werd door de paniek aangegrepen en rent over de campo.

— Laat hen lopen, zegt Fernando tot enkele gaucho's die op het nippertje aan de machtige horens konden ontsnappen. Laat hen lopen. We kunnen de dieren nu niet meer tegenhouden, maar misschien kunnen we hen in de goede richting sturen.

Ze gaan dadelijk aan het werk. Met moeite drijven ze de wanordelijke massa in de goede richting, op de weg naar de stad. Wanneer het morgenlicht over de toppen van de blauwe heuvels schijnt, graast de duizendkoppige kudde vredig en kalm.

— Rust nu wat, zegt de chef tot de gaucho's, het was een harde karwei en dan gaan een paar van jullie de achtergebleven paarden halen. Maar, jongens, daar denk ik aan iets: wie stond er op wacht bij ons? Onze makkers van de overkant beweren dat de eerste schoten bij ons gelost werden. Wel, wat weten jullie daarop te antwoorden?

Conjuma ziet er erg verveeld uit. Hij bijt zenuwachtig op de lippen en gaat dan naar de chef toe:

— Ik ben het, zegt hij. Het was mijn beurt om te waken, doch Serrano heeft mijn plaats ingenomen. Hij had het zelf voorgesteld. Ik was blij dat hij het wou doen want ik had helemaal geen lust wakker te blijven. Ik was zo moe.

— En waar is Serrano?

— Hij moet achtergebleven zijn. Z'n paard kon niet volgen, het was een oude merrie.

Fernando stoot Albenzio aan en zegt stil:

— Zie je wel. Hij wou zich op je wreken zonder dat je je kon verweren. Dat ook de anderen hun leven konden verliezen bij dit avontuur, kon hem niet deren!

DE oude Fernando, Albenzio en Conjuma springen te paard en keren naar hun kamp van de vorige avond terug. De weg, door de kudde in woeste galop in één trek afgelegd, schijnt nu eindeloos lang.

De mannen kijken goed uit doch zien van Serrano geen spoor. De campo is dor, geel en troosteloos verlaten.

— Hij slaapt misschien ergens in een hoek, zegt Albenzio, we zullen hem op de duur wel vinden.

En ze vinden hem inderdaad. Maar hoe? Z'n lichaam werd platgetrapt door honderden, duizenden hoeven... Grote, zwarte gieren cirkelen boven het lijk. Luid krijsend laten ze er zich op neervallen. Wanneer de mannen naderen, huppelen ze een eind verder.

Albenzio en Conjuma rukken van de vlakbij staande struiken enkele grote takken af en bedekken daarmee het lichaam.

— Een wreed einde, murmelt Albenzio.

— Ja, een wreed einde, antwoordt Fernando. Dat was het einde, dat Serrano ons allen toewenste... Hij kreeg het zelf.

TERWIJL de enorme runderkudde teugelloos over de vlakte stormde, bleven de paarden nog een tijdje bij elkaar. Daar niemand zich om hen bekommerde, liepen ze langzaam grazend de weg op, die ze de vorige dag hadden afgelegd... De reeds lang afgerichte paarden en de pas getemde vormden spoedig nog slechts een grote stoet. De afgerichte paarden van de fazenda herkennen hun gezellen dadelijk en hinniken luid wanneer de drie ruiters op hen afkomen. Ze trachten niet te vluchten en ook de andere paarden van de stoet blijven rustig staan. De ruiters vangen drie paarden met hun lasso, ontzadelen dadelijk hun eigen rijdieren, die doormoe zijn en nat van het zweet, en jagen ze bij de stoet.

— Até logo! roept Conjuma. Tot weerziens!

Met zijn fris en goed uitgerust paard slaat hij de weg in naar de hoeve Santa Thereza. Hij moet de dood van Serrano melden en enkele mannen opdracht geven het lijk naar de fazenda te voeren.

Albenzio kiest een groot, vaalbruin paard. De ogen van het dier hebben een metalen glans en het is geen katje om zonder handschoenen aan te pakken. Het is een sterk en machtig paard met een lange, rechte rug, stevig in het vlees en met een verbazend weerstandsvermogen.

Het dier ontbloot de lange, gevaarlijke tanden wanneer Albenzio het wil inriemen.

— Toe, toe, ik heb geen schrik van je, zegt de jongen rustig, en hij klopt het paard bemoedigend in de hals.

Daar het nog steeds wil bijten, plant Albenzio zich vlak voor het paard, grijpt de teugel, aan beide kanten van de kop, stevig vast, en blaast het dier krachtig in de neus. Het vaalbruin paard blaast, niest en werpt de kop in de nek; dan wordt het dadelijk kalm, wrijft z'n kop vertrouwelijk tegen de schouder van de gaucho en knabbelt aan diens vest.

— Zie je wel, Guassu, wij zijn nog altijd goeie vrienden. Met je toelating zet ik me nu in 't zadel

en dan op 'n drafje, hoor jongen!

Guassu trappelvoet en draait zich om, maar Albenzio heeft z'n voet reeds in de stijgbeugel gezet en zit in een ommezien in het zadel. Het machtige paard tracht zich met alle middelen van z'n ruiter te ontdoen. Maar Albenzio is op de rug van een paard opgegroeid. Guassu kan hem niet in het zand doen bijten! Het grote paard onderwerpt zich dan even bruusk als het daareven onwillig steigerde en gehoorzaamt aan de minste druk van de teugels.

— Je moet heel wat ervaring hebben om zo'n paard te temmen, zegt Fernando. Je boekte een prachtig resultaat, Albenzio! Waar haalde je dat geduld vandaan? Ik heb de indruk, dat jij niet bent zoals de andere gaucho's uit de streek. Ik heb me reeds afgevraagd of het geen goede zaak zou zijn, indien je bij mij kwam werken. Ik kan je niet zoveel betalen, maar ik kan je dingen leren die meer waard zijn dan geld. Ik moet toch iemand hebben aan wie ik m'n ranch kan toevertrouwen, wanneer ik op reis ga naar de eeuwigheid.

Albenzio kijkt de oude man in de ogen:

— O als het slechts een kwestie van geld is, zal ik je eens wat vertellen, senor. Op de fazenda bezit niemand een rode duit! We krijgen natuurlijk ons loon iedere week, maar zie je... we gaan heel zelden naar de stad, doch als we gaan, dan verteren we al het geld dat we op zak hebben. Laatst verloor Conjuma bij het spel het loon van een heel jaar hard werken! Serrano gaf alles aan drinken en dansen en ik... Ik ben geen heilige, begrijp je me, senor? We keren altijd uit de stad terug met een ledige beurs en een vreselijke kater! Dan hebben we soms spijt omdat we het geld van zoveel maanden harde arbeid in een paar dagen en een paar nachten verbrasten.

In gedachten verzonken rolt Albenzio een sigaret.

— Je bent nog jong, antwoordt Fernando lachend, en de jonkheid haalt dwaasheden uit. Denk je dat ik altijd zo rustig en zo bezadigd geweest ben als nu? Toen ik jong was, bezat ik veel vee. Nu heb ik nog slechts een paar dozijn runderen en twee of drie paarden. Weet je wat er met mijn kudden gebeurde? Ze gingen dezelfde weg op als jouw loon. Ik verbraste ze. Ik werd met de tijd verstandiger, dan heb ik hard gewerkt en de stad vergat ik helemaal.

— Ik ga met je mee, Fernando, zegt Albenzio eenvoudig. Ik ga met je mee van zodra we van de markt teruggekeerd zijn. En ditmaal zal ik m'n geld niet allemaal opdoen, dat beloof ik je!

Bij het eerste morgenkrieken, op het ogenblik dat de koperen schijn van de volle maan plaats moet ruimen voor het ochtendgloren, verschijnt er plotseling een zwart paard. In cirkels die kleiner en kleiner worden, loopt het rond de stoet. Dan is het zo dicht, dat de ruiters het goed zien kunnen. Een veulen loopt aan zijn zijde.

— Een prachtig dier, zegt Albenzio, waar kan het vandaan komen? Ik heb bij onze stoet nooit een zwarte merrie gezien. Alléén de hengst, waarop Conjuma zo verkikkerd was, had zulke prachtige, blauwzwarte huid.

Het zwart paard staat nu dicht bij de stoet.

— O als ik dat paard kon vangen, zucht Albenzio, en maakt een beweging alsof hij reeds de bola zwaaide.

— Als we paarden hebben van zijn stoet, komt het misschien wel met ons mee?

— O maar dan is het niet voor de patrao, maar voor ons, nietwaar Fernando?

— Ik vrees dat je het voor jezelf zult moeten houden, Albenzio, op mijn leeftijd berijdt men zulk 'n demon niet meer!

Het zwart paard, strekt de oren en hinnikt. Vele paarden uit de stoet richten de kop op. Dan beginnen ze zenuwachtig te trappelen en ze antwoorden.

— Ze verstaan elkaar, juicht Albenzio.

— Ja, ze zeggen aan de zwarte merrie, dat een zekere senor Albenzio haar met vreugde zou welkom heten, lacht Fernando.

— Ze komt... ze komt... kijk toch! Kijk toch! roept Albenzio opgewonden van blijdschap. De rest van z'n woordenvloed blijft echter plotseling in z'n keel steken... maar... maar het is... het is... het is een... hengst, krijgt hij er met moeite uit...

(Wordt voortgezet.)

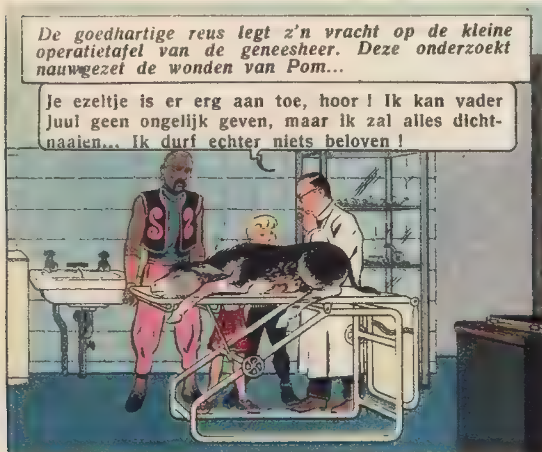
Volgende week :
HET MIRAKEL

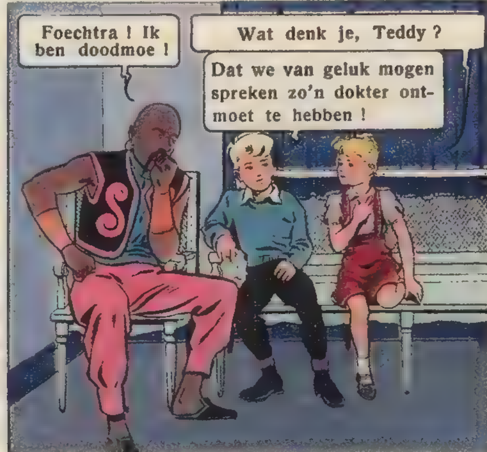
POM EN TEDDY

Tekst en tekeningen van Frans Craenhals

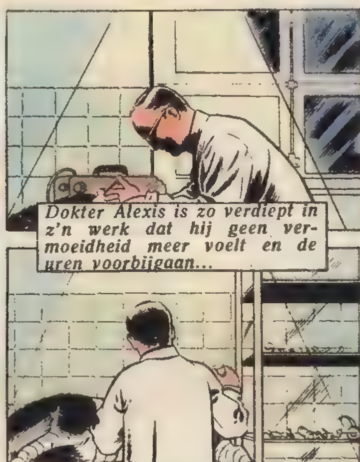
Pom werd deerlijk gewond door een groot everzwijn. Tarass Boelba neemt het ezeltje op zijn schouders en draagt het, in gezelschap van Teddy en Maggy, naar dokter Alexis...

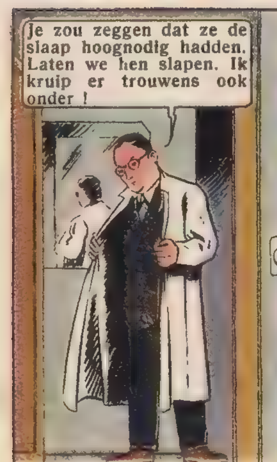

(Wordt voortgezet.

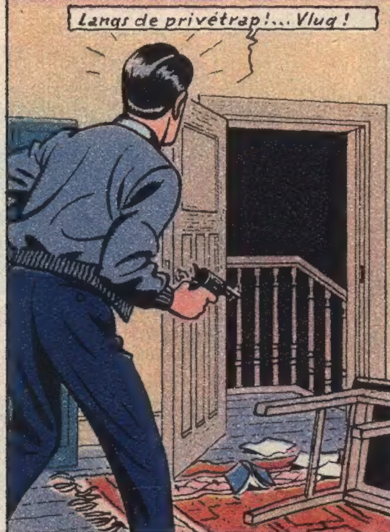
HET GELE TEKEN

Vernay werd door het Gele Teken ontvoerd. De politie, Blake en Mortimer openen het onderzoek. Intussen wordt ook Macomber, de hoofdredacteur van de « Daily Mail », gekidnapt...

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

Steve ziet de deur open staan...

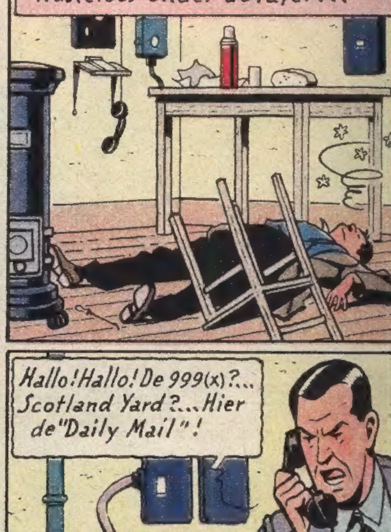
De twee mannen stuiven de trap af die het bureau van Macomber met een binnenplein verbindt...

...en komen in het huisje van de portier

Geen antwoord. De portier ligt bewusteloos onder de tafel...

De volgende morgen in de kantoren van Scotland Yard

DRING !! DRING

Dat was Septimus. Hij heeft schrik, en vraagt een politieagent voor z'n deur!

Vijftien minuten later komen ze in Law Court...

Rechter Calvin weigert de bescherming van de politie te aanvaarden...

Ze verlaten het gebouw, en zien hoe de menigte zich om de krantenventer verdringt...

(x) 999 is het nummer van de Scotland Yard

(Wordt voortgezet.)

HET ZEEHONDENEILAND

Barke Dudley, een wildstroper, heeft zich in de streek van de meren gevestigd om er jacht te maken op de zwanen. Een groep trekvogels strijkt op het Wilde Meer neer om er te rusten...

(Wordt voortgezet.)

KUIFJE op reportage

EEN NIEUWE GULLIVER

KUIFJE

ondervraagt z'n vrienden !

WAT DENK JE OVER DE NIEUWE PRESENTATIE VAN ONS BLAD ?

Schrijf me in enkele regels wat je denkt over de nieuwe rubrieken en de kleurpagina's en vertel me welk je geliefkoosd tekenverhaal is.

Zeg me wat je nog graag in je blad zou zien en wat je niet goed vindt.

DE INTERESSANTSTE ANTWOORDEN OP DEZE VRAAG WORDEN GEPUBLICEERD EN BEKROOND MET MOOIE GESCHENKEN.

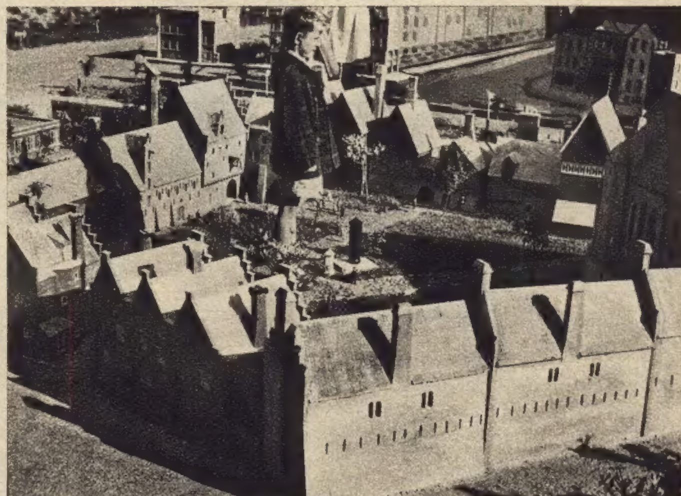
HET boek « Gulliver's reizen » van Jonathan Swift, ken je waarschijnlijk. Mocht dit niet het geval zijn, moet je het bij gelegenheid aanschaffen want het is heel boeiend. Op reis door Holland heb ik een nieuwe Gulliver ontmoet. Hij was nog erg jong maar zó groot dat hij hoog boven de huizen uitstak. 'k Schrok me haast een bult want nooit in m'n leven zag ik zulk 'n reus, zelfs niet in een carnavalstoet en bovendien was deze Gulliver van vlees en bloed.

Je lacht wijsneuzig en zegt : « Trucage » ! Met foto's kan men alles ! »

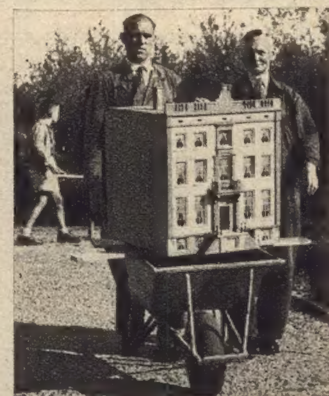
Je bent mis, vriend, glad mis. Hier zijn geen trucjes mee gemoeid. Ik bezocht doodeenvoudig het kinderdorp Madoerodam bij Den Haag. Daar kan je de hele stad in miniatuur bewonderen, de haveninstallaties en de prachtige stoomboten die er in en uit varen. Sommige uren van de dag zie je hoe de kranen lossen en laden en hoe de sluizen werken. Donderend sporen de treinen uit het station, rode en groene verkeerslichten knippen aan en uit en daartussen wandelen jongens en meisjes die geen ogen genoeg hebben om hun eigen vaderstad, die hier aan hun voeten ligt, te bewonderen. De hele dag kunnen ze er in zwerven en ze worden het nooit moe.

Op de laatste foto zie je dan twee specialisten die een grote burgerswoning met een kruiwagen transporteren. Zij vertelden me, dat de verhoudingen strikt in acht werden genomen en iedere straat en ieder plein van Den Haag met haar eigen cachet gereconstrueerd werd.

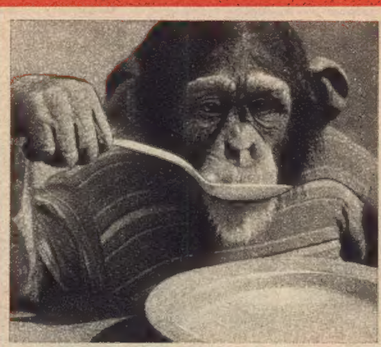
— Dat is niet zo makkelijk, zeiden ze, maar we doen het dolgraag en beleven er zo veel pret aan als de kinderen zelf !

BOMBO LUST GRAAG GRIESMEELPAP

Wat mag dat zijn ? Zo'n korreltjes heb ik nog nooit gegeten ! Voorzichtig proeven...

Ho, dat is lekker ! Als ik iedere dag zo'n bord krijg, ben ik tevreden... Vlug nog een lepel en...

M'n bord is al leeg. Dan maar de lepel schoonmaken. Ik wil m'n pap tot de laatste druppel opsmullen !

NIEUWE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

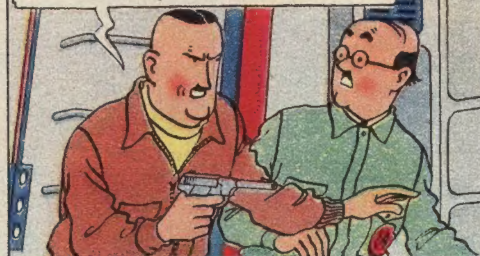
MANNEN OP DE MAAN...

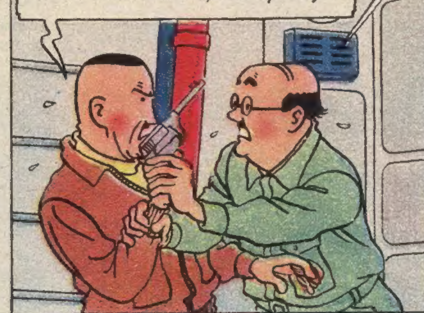
De maanraket zal Kuifje en zijn vrienden weer terug naar de aarde brengen. Maar de twee gevangenen die in het ruim opgesloten waren, hebben zich kunnen bevrijden...

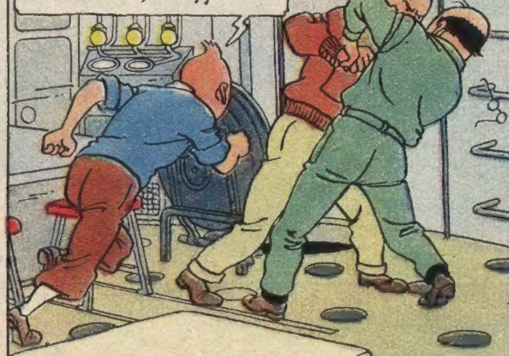

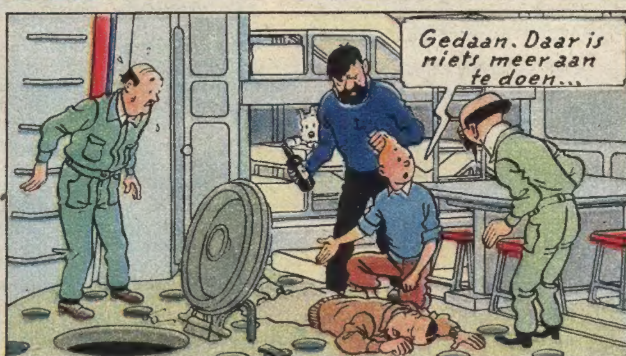

(Wordt voortgezet